Р Е Ш Е Н И Е
№ 2184

гр. София, 02.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 29.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова
ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Димитрова, като разгледа дело номер **1144** по описа за **2013** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Столична Дирекция на Вътрешните Работи, чрез юрисконсулт Ч. срещу решение /без номер/ от 16.11.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 6068/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 9 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 992/27.01.2011 г., издадено от Началника на сектор „Административно-наказателна дейност", при отдел „Пътна полиция" – СДВР.

С оспореното НП на Х. С. С. на основание чл. 182, ал. 3, т. 4 и чл. 185 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ са наложени административни наказания „глоба" в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС" за срок от два месеца за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и „глоба" в размер на 20 лева за нарушение на чл. 157, ал. 6 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е неправилно, поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че след нарушенията, описани в акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ са доказани по безспорен и категоричен начин. Инвокирани са доводи, че изводите на СРС са правно неоснователни, защото събраните доказателства не са обсъдени в съвкупност и пълнота. Според касатора, не е възможно да се приеме, че деянието не е извършено само защото, свидетелите не са

могли ясно да си спомнят за случая.
По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не изпраща представител.
Ответникът по касационната жалба се явява лично и моли оспореното решение да бъде оставено в сила.
Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което не следва да бъде уважена.
Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:
За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят и свидетелят по съставянето на акта. Първоинстанционният съд е приел, че на 04.01.2011 г. около 06,32 часа Х. С. управлявал МПС - автобус марка „Пежо", модел „Б." с ДК [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица]. Срещу бензиностанция „Л.", длъжностни лица при отдел „Пътна полиция" – СДВР, упражнявали контрол за спазване на правилата за движение от страна на водачите на МПС, включително и по отношение на допустимата скорост. Контролът се извършвал с помощта на техническо средство „Радар ТР 4" с номер 009, фиксиращ дата и час. Скоростта на движение на управлявания от С. автомобил била 86 км/ч, при разрешени в населено място 50 км/ч.
За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ бланков № 615893/04.01.2011 г., връчен С. на същата дата и подписан от него с възражение.
Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.
СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че нарушенията не са доказани, поради което е отменил оспореното НП.
Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:
По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен, чрез изпращане на съобщение, връчено на неизвестно длъжностно лице на 10.12.2012 г. Поради обстоятелството, че съобщаването е станало в противоречие с разпоредбата на чл. 180, ал. 5 от НПК, настоящият съдебен състав намира, че подадена чрез СРС на 28.12.2012 г. жалба /вх. № 54225/., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.
Разгледана по същество, тя е основателна.
Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Направените от СРС изводи не се споделят настоящия състав на АССГ.
Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Съченият за

нарушител не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната.
По време на проведеното на тринадесети март две хиляди и дванадесета година съдебно заседание актосъставителят Л. е заявил, че си спомня случая, посочвайки, че водачът е спрян за проверка, защото е карал с висока скорост. Показанията на радарния скоростомер са му били показани и същият е написал възражение. В тази връзка е необяснимо, защо в мотивите на оспореното решение е посочено, че и двамата свидетели не са си спомнили нищо за случая.
Събраните по време на първоинстанционното производство гласни и писмени доказателства недвусмислено сочат, че С. е извършил нарушенията, описани в АУАН.
Настоящият съдебен състав намира да отбележи, както многократно АССГ е посочвал в практиката си, че длъжностните лица, осъществяващи контрол по спазването на правилата за движение по пътищата, които са и актосъставители, осъществяват ежедневно множество проверки и съвсем естествено е те да не спомнят за всеки конкретен случай.
Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е неправилно и следва да бъде отменено, като по същество се потвърди оспореното НП.
Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, IX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение /без номер/ от 16.11.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 6068/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 9 състав и вместо него постановява:
ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление постановление № 992/27.01.2011 г., издадено от Началника на сектор „Административно-наказателна дейност”, при отдел „Пътна полиция” – СДВР, с което на Х. С. С. от [населено място] на основание чл. 182, ал. 3, т. 4 и чл. 185 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ са наложени административни наказания „глоба” в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от два месеца за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и „глоба” в размер на 20 лева за нарушение на чл. 157, ал. 6 от ЗДвП.
Решението е окончателно.